

καβούρι

καβούρι, το, ουσ. [<μσν. καβούριν, υποκορ. του μτγν. κάβουρος], ο κάβουρας·

- *έχει καβούρια η τσέπη του ή έχει καβούρια στην τσέπη του ή έχει καβούρια στις τσέπες του*, είναι πολύ τσιγκούνης (φοβάται δηλ. να βάλει το χέρι του μέσα στις τσέπες του για να βγάλει λεφτά, μήπως και του το δαγκώσουν τα καβούρια). (Λαϊκό τραγούδι: *τι κι αν ζεις στο Κολονάκι, στα Ταμπούρια, όταν έχεις μες τις τσέπες σου καβούρια*). Υποκορ. **καβουράκι, το** (βλ. λ.).

- *καβούρια έχεις;* ειρωνική παρατήρηση σε άτομο που δεν μπορεί να μείνει ήρεμο στη θέση του, που κινείται διαρκώς: «πάψε να κουνιέσαι συνέχεια, ρε παιδάκι μου, καβούρια έχεις;». Συνών. *αγκάθια έχεις; / σκουλήκια έχεις;*

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας